

større Tillid til deres økonomiske Sans, end jeg har selv til den høje Rigsdags. For øvrigt vil jeg sige dette, at Formen for Bidragenes Ydelse er jo ikke det væsentligste, og hvis man vilde finde sig mere betrygget ved at gaa en anden Vej med Hensyn til at tilvejebringe Tilskuddet fra Statskassen til Kommunerne og derigennem komme til at opnaa en virkelig Lettelse og ikke blot en Omfordeling af Skattebyrden, skal jeg være overmaade villig til at være med til at finde en saadan Vej. Der er mange Veje, der kunne benyttes her. Jeg har kun tænkt, at det praktisk set vil være den letteste Vej at gaa simpelt hen at sige: „Som en midlertidig Foranstaltning ydes dette Tilskud af Statskassen, og det mener jeg, fordi jeg paa Forhaand er ganske overbevist om, at der saa uhyre let opstaar Uenighed om, hvilken af de andre Veje man skal gaa, hvilke Udgifter der eventuelt skulle flyttes fra Amtene over paa Staten, eller hvilke Indtægter der eventuelt skulle flyttes fra Staten over paa Amtene; thi det var ogsaa en Vej at gaa. Der er mange Veje, der at gaa, men jeg frygter, som sagt, meget for, at man saa let bliver uenig om Vejen og saa af bare Uenighed om Vejen ikke naar til Maalet. Det er Grunden, hvorfor Forslagsstillerne have troet i alt Fald paa dette Trin af Sagen at maatte foreslaa det Slet og ret saaledes, at man ved en midlertidig Ordning yder Tilskud fra Statskassen til Amtene. — Det ærede Medlem fra Storeheddinge (S. Scavenius) lagde naturligvis Haanden paa det brændende Punkt, og det er det Spørgsmaal, om Statskassen kan afse nogen Indtægt uden Erstatning. Det ærede Medlem vedfendte sig det Program klart og rent, at Statskassen maa og skal ikke give Afkald paa nogen Indtægt, og altsaa heller ikke give Afkald paa nogen af dens nuværende Udgifter. Det ærede Medlem forsvarede de som uproduktive betegnede Udgifter og sagde, at de have deres fulde Værd. Det er et Program, som jeg ikke har noget imod, at det ærede Medlem forkynder saa rent og klart; thi det er aabenbart, at det bliver Hovedsagen, Kernen i denne Sag, som det bliver Kernen i den hele Situation i dette Øjeblik. Det ærede Medlem slog paa, at det gjaldt om ad anden Vej at finde Kompensationsmidler, at finde ny Statter, der skulle kunne erstatte Staten det Tab, som den vil komme til at lide ved at støtte Kommunerne. Jeg tror, det er ikke overflødigt at advare imod i Utide at spille vore Kræfter paa at søge efter saadanne Midler. Jeg tror ikke, at Tiden er til at søge ny Statter. Det, som Befolkningen

venter og ønsker, er at faa en gennemført Sparsommelighed i Statskassens Holdning og derigennem finde de Midler, som det gælder om at kunne anvende til de Øjemed, hvorom der er fremsat stærke Krav. Jeg vil paa ingen Maade være med til at stille urimelige Krav, men jeg er overbevist om, at Stemningen i det hele taget i Befolkningen let kan udvikle sig saa stærkt, at der vel lidt før eller senere skaffes Plads for den Betragning, at et Beløb som det, der her er Tale om, vel skal komme til Raadighed. Det er muligt, at der paa et senere Trin af vor hele Samfundsudvikling, naar vi staa over for helt ny og store Samfundsopgaver, som jeg og mine Medforslagsstillere fuldt ud ere med til at anerkende, kunde blive Anledning til ogsaa at spørge om Tilvejebringelsen af ny Statsmidler, men i det nærværende Øjeblik tror jeg ikke, det er fornødent, og alle Bestræbelser, som gaa i den Retning, ville vistnok vise sig at blive frugtesløse. — Endelig maa jeg maaffe sige et Par Ord om den mellemkommunale Bestatning, som er bleven kastet saa stærkt her ind i Forhandlingen. Det ærede Medlem fra Storeheddinge anviste, at der var Pladsen og der var Vejen til at søge gennemført en større eller mindre Del af de Tanker, som han har fremsat. Jeg interesserer mig for mit Vedkommende i høj Grad for denne Sag og ikke mindst — jeg vedkender mig det — fordi det er en af de saa Sager, som snart sagt i lige Grad interessere alle Samfundsklasser i By og paa Land, og i samme Maal, hvori hele den økonomiske Tilstand i vort Folk falder paa Hjælp der, hvor der i Øjeblikket er den allerstærkeste Trang dertil, nemlig for Landbruget, hvad alle jo ere med til at erkende, i samme Grad forekommer det mig, at Rigsdagen skal ikke besværliggøre Gennemførelsen af en Sag, som ventes med stor Interesse saa vel af Købstæderne som af Landet. Vil man give sig den tilstøende Opgave at søge at forhindre, at denne Lov gennemføres, saa vil man kunne gaa den Vej at lægge mere Stof derpaa; jeg vil for mit Vedkommende advare mod, at man lægger mere paa Væsset, end det kan bære.

Formanden (Høgshro): Folketingsmanden for Njøbenhavns 4de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Scharling: Jeg skal blot over for den ærede Ordfører for Forslagsstillerne med Hensyn til de Tal, som han anførte over for mine Tal, bemærke, at mine Tal ikke støtte sig paa privat Beregning, men